

Către,

Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

Suntem un grup de credincioși din Parohia „Adormirea Maicii Domnului” din comuna Vicovu de Jos, satul Remizău, care acum la începutul Postului Mare (de ce oare a trebuit să vină ispita chiar acum când aveam nevoie de cât mai multă liniște și pace) am primit vestea tristă că preotul paroh Morar Ioan va fi mutat din parohia noastră, în comuna Straja.

Este foarte greu să vă descriem sentimentele pe care le avem, pentru că fiecare încearcă să înțeleagă și să exprime în felul lui situația creată, însă caracteristica generală este o profundă supărare și părere de rău, a tuturor credincioșilor din această parohie. Implicarea preotului Morar Ioan în viața parohiei a creat o stare de încredere, de liniște și pace, concretizată atât în plan material prin executarea unor lucrări (vopsirea acoperișului bisericii, fațada acesteia, acoperișul praznicarului și multe altele) dar mai ales, blândețea și stilul său de a se apropia de oameni, caracterul integru, respectul față de dreptate și adevăr, cinstea și corectitudinea de care a dat dovadă, a contribuit din plin la formarea și modelarea multor conștiințe în spiritul valorilor ortodoxiei, creîndu-se așa cum am mai arătat, o stare de apropiere a enoriașilor față de Biserică, o participare cu dragoste și liniște, la slujbele acesteia.

Ne este imposibil să înțelegem de ce starea de liniște și pace pe care am avut-o în plan spiritual, având în centru biserica, să fie tulburată, prin decizia de mutare a preotului paroh Morar Ioan.

Oare faptul că am fost uniți în jurul Bisericii, că ne-am văzut liniștiți de treburile noastre, ne-a privat de a avea un dialog și a ne apăra cauza în fața organelor superioare ale Bisericii?

Cunoaștem învățătura Bisericii și o respectăm, îndemnul Sf. Ap. Pavel care spune „*Tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, că nu este stăpânire decât de la Dumnezeu*” (Romani 13:1) dar în același timp nu putem ignora îndemnul Mântuitorului care spune „*Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide, că oricine cere, primește*” (Matei 7:7) și ca urmare având drept exemplu numeroase pasaje din Sfânta Scriptură, când cererea și dialogul au schimbat „**DECIZIA**” și amintind în acest sens prevederile Cap. 32, pct. 11 din cartea „*Jeșirea*” când Moise a stat în fața lui Dumnezeu și L-a rugat să ierte poporul iar „*Domnul și-a împlânzit urgia pe care spusese că o va abate asupra poporului său*” sau exemplul femeii canaanence când dialogul purtat cu Mântuitorul pare un adevărat duel al vorbelor, în urma căruia Mântuitorul îi aprobă cererea, deci cerându-ne iertarea cuvenită îndrăznim să vă rugăm din tot sufletul nostru lăsați-l pe preotul Morar Ioan să rămână în continuare în parohia noastră.

Îl invocăm în ajutorul nostru pe Sf. Ap. Pavel care spune „*Stăpânilor, dați-le robilor voștri ce este drept și potrivit, știind că și voi aveți Stăpân în ceruri*” (Coloseni 4:1) și oare nu este drept și potrivit, când între enoriași și preot s-a creat o legătură trainică,

bazată pe niște valori moral-religioase ca de exemplu: dragostea, cinstea, respectul și încrederea reciprocă, etc., să fie lăsată această comunitate să-și continue activitatea, să mulțumească și să dea slavă lui Dumnezeu?

Oare dacă am avea cât mai multe comunități, în care oamenii se înțeleg perfect cu preoții, nu ar contribui în mod direct la creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe și implicit la realizarea idealului fiecărui creștin de a-și mântui sufletul său?

Am putea să înșirăm foarte multe vorbe, să aducem mult mai multe argumente, dar știm că în final DECIZIA vă aparține, și bineînțeles că o fi având și ea o motivație pe care noi nu o cunoaștem, dar dacă Biserica este alcătuită din totalul credincioșilor, considerăm că pentru pentru bunul mers al activității acesteia, pentru realizarea dezideratului pe care fiecare creștin și-l dorește și anume mântuirea sufletului, liniștea și pacea acesteia nu ar trebui tulburată, iar în problemele organizatorice, ar trebui să-și găsească loc (cu respectarea canoanelor existente) și voința celor ce alcătuiesc Biserica.

În încheiere vă rugăm să ne iertați îndrăzneala de a vă aduce la cunoștință starea de fapt în care ne aflăm, precum și dorința pe care o avem de a ne continua activitatea în parohie alături de preotul Morari Ioan.

În speranța ca veți analiza cererea noastră cu dreapta judecată, vă mulțumim și vă dorim multă sănătate!